

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך י"ב - חלק א'

קונטרס 331

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

וְלֹא בְעוֹתִיהָ בְעוֹתָא. וְכִיּוֹן דְּמַלְיָן נְפָקִין, מִתְּבַקְעִין
בְּאִירָא, סְלָקִין וְטָסִין וְאִתְעָבִידוּ קָלָא, וְנָטִיל לֹון מָאן
דְּנָטִיל, וְאַחִיד לֹון לְאַתְרָא (נ"א לְכַתְרָא) קַדִּישָׁא, בְּרִישָׁא
דְּמַלְכָּא.

מִתְּלַת חֲלָלֵי דְמוֹחֵי, נְטִיף נְטִיפָא לְאוּדְנִין, וְהָהוּא
אֶקְרִי גַחַל בְּרִית. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (מַלְכִים א'
יז) גַחַל בְּרִית, בְּלוֹמַר, כְּרוּתָא דְאוּדְנִין. וְקָלָא עֵייל
בְּהָהוּא עֶקִימָא, וְאַשְׁתָּאב בְּהָהוּא גַהֲרָא, דְהָהוּא
נְטִיפָא. וְכַדִּין אִתְעַכְבַּ תַּמּוֹן, וְאַתְבְּחִין בֵּין טַב לְבִישׁ.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (אִיּוֹב לד) כִּי אֲזַן מַלְיָן תְּבַחֵן. וְכַמָּי
טַעֲמָא אֲזַן מַלְיָן תְּבַחֵן. מִשׁוּם דְאַתְעַכְבַּ קָלָא בְּהָהוּא

ספר מאורות הזוהר

ד) השתטחות והקפות ב'ד' מינים - ובטול גזרות - במירון
א. הרמ"ק [רבינו משה קורדובירן] ורבו מרן הבית יוסף, וגיסו רבי שלמה אלקבץ
בעל "לכה דודי", וחקבורתם, המשיכו העליה למירון, כמבאר בספר הגרושין והמסעות
להרמ"ק [רבינו משה קורדובירן] (דפוס ויניציא, דף ה') וזה לשונו:

בשנת ה' אלפים ש"ה, ואני בתוך המדרש רשב"י עליו השלום במירון, ונשתטחנו
בקרבו בציון רבי שמעון ורבי אלעזר עליו השלום, וצדין מרחשי שפתי, ושם
התפללתי תפלה קצרה מתוך קירות לבי.

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "יקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

נְהָרָא דְנִטְיָפָא, בְּעִקְמוּתָא דְאוּדְנִין, וְלֹא עֵייל בְּבַהִילוֹ.
וּבְגִין כִּד אַתְבְּחִין בֵּין טַב לְבִישׁ, (איוב לד) וְחִיד יִטְעַם
לְאָכּוּל. מָאי טַעְמָא חִיד יִטְעַם לְאָכּוּל. בְּגִין דִּיתַעֲכַב
תַּמּוֹן, וְלֹא עֵייל בְּבַהִילוֹ בְּגוּפָא, וְעַל דָּא יִטְעַם וַיִּתְבַּחַן,
בֵּין מְתִיקָא לְמֵרִירוֹ.

בְּהַאי נּוֹקְבָא דְאוּדְנִין, תְּלִיין נּוֹקְבִין אוּחְרַנִין, נּוֹקְבָא
דְעֵינִין. נּוֹקְבָא דְפּוּמָא. נּוֹקְבָא דְחוּטְמָא.
מַהֲהוּא קְלָא דְעֵייל בְּנוֹקְבָא דְאוּדְנִין, אִי אַצְטְרִיד עֵייל
לְנוֹקְבֵי דְעֵינִין, וְנִבְעִין דְמַעִין. מַהֲהוּא קְלָא אִי
אַצְטְרִיד, עֵייל לְנוֹקְבָא דְחוּטְמָא דְפְרִדְשָׁקָא, וּמִפְקִי
תְּנָנָא וְאִשָּׁא מַהֲהוּא קְלָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (במדבר

ספר מאורות הזהר

ב. רבי אברהם גלאנטי (בספרו קול בוכים, סוף קינה ב.). כותב: מה ששמעתי ממורי
הרמ"ק [בנינו משה קורדובירון] זלה"ה בהיותם על ציון הרשב"י עליו השלום בהר
מירון.

ג. מרן הבית יוסף רבן של ישראל חגג חג הסוכות במירון, והתפלל שם תפלת
החג, והקיף שם בד' מינים הציונים הקדושים הוא ותלמידיו, ולמדו שם זהר הקדוש,
כמו שכתב במגיד מישרים פרשת אמר, באור ליום ז' כ' תשרי (בארץ ישראל הוא
ליל ה' דחל המועד סכות) בא אליו המגיד וזה לשונו:

ד. ה' עמך וכו', והא גשמים דאתו לא הות דגמא שפף לו קתון על פניו חס
ושלום (ראה ספה פ"ב מ"ט), אדרבה נתקבלו דבריכם, ורשב"י ובנו שמחו לקראתכם

כִּלְהוּ מִשְׁתַּכְּכֵי בְּדוֹכַתִּיהוּ, וְאִית לֹון נְיִיחָא. וְנִשְׁמַתִּין כִּלְהוּ מִתְעַטְרִין, אֲלִין לְעִילָא וְאֲלִין לְתַתָּא. זַכָּאָה עֲמָא, דְּחוּלְקָא דָּא לְהוּן.

שׁוֹכְכִים בְּמִקּוֹמָם וַיֵּשׁ לָהֶם מְנוּחָה. וְכָל הַנְּשֻׁמוֹת מִתְעַטְרוֹת, אֵלֶּי לְמַעְלָה וְאֵלֶּי לְמַטָּה. אֲשֶׁרִי הָעַם שָׂזָה חֲלָקָם.

בְּפִלְגּוֹת לִילִיא דְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא, דְּחַפְיָמִין מִתְעַרְיָן לְשִׁמוּשָׁא דְּלַהוּן, הֵהוּא רִוּחָא עֲלָאָה, דְּמִתְעַטְרִין בֵּיה, כִּד יוֹמָא אֲתַקְדַּשׁ, בְּשַׁעֲתָא דְּאִינוּן נְיִמֵי בְּעַרְסִייהוּ, וְנִשְׁמַתִּין אַחֲרֵינִין דְּלַהוּן, בְּעָאן לְסַלְקָא לְמַחְמֵי בִיקְרָא דְּמַלְכָּא, כְּדִין הֵהוּא רִוּחַ עֲלָאָה דְּנַחִית בְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא, נְטִיל הֵיחָא נִשְׁמַתָּא, וְסַלְקִין לְעִילָא, וְאֲתַסְחִיָּא נִשְׁמַתָּא אַחֲרָא בְּבוֹסְמִין דְּגַנְתָּא דְּעַדָּן, וְתַמָּן חֲמֵי מַה דְּחֲמֵי.

בְּחֻצוֹת לֵיל שַׁבָּת, כְּשֶׁהֲחֻכְמִים מִתְעוֹרְרִים לְתַשְׁמִיּוּשׁ, אוֹתָהּ רִוּחַ עֲלִיוְנָה שְׁמִתְעַטְרִים בָּהּ כְּשֶׁמִּתְקַדֵּשׁ הַיּוֹם, בְּשַׁעֲהָ שֶׁהִם יֹשִׁימִים בְּמִטּוֹתֵיהֶם, וְהַנְּשֻׁמוֹת הַאֲחֵרוֹת שֶׁלָּהֶם רּוּצוֹת לְעֵלּוֹת לְרִאוֹת בְּכּוֹד הַמַּלְאָךְ, אַז אוֹתָהּ רִוּחַ עֲלִיוְנָה שִׁיּוֹרֵד בְּעֵרֵב שַׁבָּת, נוֹטֵלֵת אוֹתָהּ נִשְׁמָה, וְעוֹלִים לְמַעְלָה, וְרוֹחֶצֶת נִשְׁמָה אַחֲרָת בְּבִשְׂמִים שֶׁל גֶּן הָעֵדֶן, וְשֵׁם רוּאָה מַה שְׂרוּאָה.

וְכִד נַחְתָּא לְאַשְׁרָאָה בְּדוֹכַתָּהָ בְּפִלְגּוֹת לִילִיא, הֵיחָא נִשְׁמַתָּא תְּבַאת לְדוֹכַתָּהָ.

וּבְשִׁיּוֹרֵדֵת לְשֵׁרוֹת בְּמִקּוּמָהּ בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה, אוֹתָהּ נִשְׁמָה שְׁבָה לְמִקּוּמָהּ, וְצָרִיכִים אוֹתָם הַחֻכְמִים לוֹמַר פְּסוּק אַחַד שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל אוֹתָהּ רִוּחַ עֲלִיוְנָה קְדוּשָׁה שֶׁל עֲטֻרַת הַשַּׁבָּת, כְּמוֹ (ישעיה סא) רִוּחַ ה' אֱלֹהִים עָלַי יַעַן מִשַׁח ה' אוֹתִי לְבִשֵׁר עֲנִיּוֹם וְגו'. (יחזקאל א) בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ וּבְעַמְדָם יַעֲמְדוּ וּבַהֲנַשְׂאָם מֵעַל הָאָרֶץ וְגו', אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שֵׁם הָרוּחַ לְלַכְתִּי יִלְכוּ וְגו'. בְּגִין דְּמִתְעַטְרִין בְּהֵהוּא רִוּחָא, בְּאַתְעָרוּתָא דְּלַהוּן בְּחֻדְוָה דְּשִׁמוּשָׁא, וַיְהִי נְגִידוֹ דְּהֵהוּא רִוּחַ עֲלָאָה דְּשַׁבְּתָא, בְּהֵהוּא שִׁמוּשָׁא דְּמַצְוָה.

וּבְעֵי לְאִינוּן (ד' קל"ו ע"ב) חַפְיָמִין לוֹמַר, חֵד פְּסוּקָא דְּאַתְעָרוּתָא, דְּהֵהוּא רִוּחָא עֲלָאָה קְדִישָׁא דְּעֲטָרָא דְּשַׁבְּתָא, כְּגוֹן, (ישעיה סא) רִוּחַ יי' אֱלֹהִים עָלַי יַעַן מִשַׁח יי', אֲתִי לְבִשֵׁר עֲנִיּוֹם וְגו'. (יחזקאל א) בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ וּבְעַמְדָם יַעֲמְדוּ וּבַהֲנַשְׂאָם מֵעַל הָאָרֶץ וְגו', אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שֵׁם הָרוּחַ לְלַכְתִּי יִלְכוּ וְגו'. בְּגִין דְּמִתְעַטְרִין בְּהֵהוּא רִוּחָא, בְּאַתְעָרוּתָא דְּלַהוּן בְּחֻדְוָה דְּשִׁמוּשָׁא, וַיְהִי נְגִידוֹ דְּהֵהוּא רִוּחַ עֲלָאָה דְּשַׁבְּתָא, בְּהֵהוּא שִׁמוּשָׁא דְּמַצְוָה.

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, כִּד הוּוּ סְלִיק מִנְהָרָא בְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא, הָוּוּ יְתִיב רְגַעָא חֲדָא, וְזָקִיף עֵינָיו, וְהוּוּ חֲדֵי, וְהוּוּ אָמַר, דְּהָוּוּ יְתִיב, לְמַחְמֵי חֻדְוָה דְּמַלְאָכֵי עֲלָאֵי. אֲלִין סַלְקִין, וְאֲלִין נַחְתִּין. וּבְכָל מַעְלֵי שַׁבְּתָא, יְתִיב כִּד נִשְׁפְּעוּלְם הַנְּשֻׁמוֹת. זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּיַדַּע בְּרִיזִין דְּמֵאֲרִיָּה.

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, כְּשֶׁהִיָּה עוֹלָה מִנְהָרָא בְּעֵרֵב שַׁבָּת, הִיָּה יוֹשֵׁב רְגַע אַחַד וּמְרִים עֵינָיו, וְהִיָּה שִׁמְחַ וְהִיָּה אוֹמֵר שֶׁהִיָּה יוֹשֵׁב לְרִאוֹת אֵת שִׁמְחַת הַמַּלְאָכִים הָעֲלִיוֹנִים, אֵלָה עוֹלִים וְאֵלָה יוֹרְדִים. וּבְכָל עֵרֵב שַׁבָּת יוֹשֵׁב אָדָם בְּעוֹלָם הַנְּשֻׁמוֹת. אֲשֶׁרִי מִי שִׁיּוּדַע כְּסוּד רְבוּנוּ.

כִּד נְהִיר וּמָמָא בְּיוֹמָא דְּשַׁבְּתָא, סַלְקִין דְּחֻדְוָה סְלִיק בְּכִלְהוּ עֲלָמִין, בְּנִיחָא בְּחֻדְוָה. כְּדִין

כְּשֶׁמֵּאִיר הַיּוֹם בְּיוֹם שַׁבָּת, עֲלִית הַשְּׁמִיחָה עוֹלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּמְנוּחָה בְּשִׁמְחָה. אַז (תהלים ט)

השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע. מי השמים? אלו שמים שהשם העליון נראה בהם, שהשם הקדוש רשום בהם.

מספרים - מה הם מספרים? אם תאמר כמי שמדבר ספור דברים - לא כף. אלא שמאירים ונוצצים בהתנוצצות של אור עליון ועולים בשם שכולל באור של שלמות עליונה.

ומה הוא הספור? שנוצצים באור של שלמות הספר העליון. ולכן עולים בשם שלם, ומאירים באור שלם, ונוצצים בהתנוצצות שלמה. הם נוצצים ומאירים בעצמם מתוך אור של התנוצצות הספר העליון, ונוצצים ומאירים לכל צד וצד (לכל כבוד וכבוד) שנדבקים בו. שהרי מהם, מאותה ספירות ואור מאירה כל טבעת וטבעת ונוצצת בהתנוצצות, משום שביום הזה מתעטרים השמים ועולים בשם הקדוש יותר מבשאר הימים.

ומעשה ידיו - אותו הטל העליון שמאיר מכל הצדדים הגנוזים, שהוא מעשה ידיו, ותקונו - שמתמקן ביום הזה מכל שאר הימים.

מגיד הרקיע - מה מגיד? מושף ושופע למטה מראש המלה, מלא מכל צדדיו. הרקיע - אותו הרקיע שהוא מבוטב הבאר, וזהו אותו נהר שיוצא מעדן, וזהו ששופע ומושף למטה שפע של טל עליון שמאיר ונוצץ בהתנוצצות מכל הצדדים. והרקיע הזה משפיע לו במשיכה של אהבה ותשוקה להשקות השקאת השמחה לערב שבת. וכששופע ומושף אותו הטל של הברלח, הפל (שופע) מלא ושלם באותיותיו הקדושות בכל אותם שבילים קדושים. בין

(תהלים ט) השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע. מאן שמים. אליון שמים, דשמא עלאה אתחזי בהו, דשמא קדישא אתרשים בהו.

מספרים, מאי מספרים, אי תימא כמאן דמשתעי ספור דברים. לאו הכי. אלא דנהרין ונציצין בנציצו דנהורא עלאה, וסלקין בשמא, דכליל בנהירו דשלימו עלאה.

ומאן איהו ספור. דנציצי בנהירו דשלימו דספר עלאה. ובגין כה, סלקין בשמא שלים, ונהרין בנהירו שלים, ונציצי בנציצו שלים. אינהו מנציצי ונהרי בגרמיהו, מגו נהירו דנציצו דספר עלאה, ונציצי ונהרי לכל סטר וסטר (נ"א לכל כבוד וכבוד) דמתדבקן ביה, דהא מנניהו, מההוא ספירו ונהירו, נהיר כל עזקא ועזקא, ונציץ בנציצו, בגין דבהאי יומא מתעטרין שמים, וסלקין בשמא קדישא, תירי משאר יומין.

ומעשה ידיו, ההוא טלא עלאה, דנהיר מפל סטרין גניזין, דאיהו מעשה ידיו, ותקונוא דיליה, דמתתקנא ביומא דא מפל שאר יומין.

מגיד הרקיע. מאי מגיד. משיף ונגיד לתתא, מרישא דמלפא, מליא מפל סטרוי. הרקיע, ההוא רקיע, דאיהו מבוטב דבירא. ודא איהו ההוא נהר דנפיק מעדן, ודא איהו דנגיד ומשיף לתתא, נגידו דטלא עלאה, דנהיר ונציץ בנציצו מפל סטריין. ודא רקיע אנגיד ליה במשיכו דרחימו ותיאובתא, לאשקאה שקיו דחדרה, למעלי שבתא. וכד נגיד ומשיף ההוא טלא דבדולחא, כלא (נייד) מליא ושלים באתווי קדישין, בכל אינון

שֶׁהַכֹּל מִתְחַבֵּר בּוֹ, נַעֲשֶׂה בּוֹ דָרָף
לְהַשְׁקוֹת וּלְכַרֵּף לְמִטָּה.

יום ליום - יום ליום וטבעת
לטבעת. עכשו מדבר בכתוב
בדרך פנט איך השמים מספרים
ומתקנים בספיריות ובהתנוצצות
עליונה לכבוד הנה, ואיך שופע
ומושף אותו הרקיע שפע של טל
עליון. ואומר, יום ליום יביע
אמר. יום ליום ודרגה לדרגה,
יחנה (אוחו) להפיל זה בנה ולהאיר
זה מנה מאתה ספיריות
שנוצצים ומאירים השמים
לכבוד הנה. יביע - כמו שנאמר
מבע אתעבד וגו'. ממחרים
להאיר זה מנה ולהתנוצץ זה מנה
מאותו ספיריות והתנוצצות.

אמר - פלל של האותיות
והשבילים שיוצאים מאב ואם,
ואתו ראש שיוצא מהם, שהוא
בן בכור. אלף - אבא. וכשהוא
עולה ויורד, מתחברת מ' עם א',
והיא אם. ר' - ראש הבכור.
כשמתחברות כל האותיות -
אמר. זה אור של אב ואם והבן
הבכור, ומאירים זה בנה בחבור
אחד. שולט ביום השבת. ולכן
הכל נקלל זה בנה, כדי להיות
אחד. ולכן ממחרים זה בנה אותו
אמר, שליט עליון, להיות הכל
אחד.

ובשכר זה נשפע ונמשף לרקיע
הנה, אז הוא משקה ומאיר
למטה, לכבוד אל הנה, לעשות
תולדות בדיוקן אותם השמים
שמאירים לאתו כבוד אל. (והוא

שבתוב)

וְיִרְיָה לְלִילָה יְחִוּה דַעַת -
מְרַכְבּוֹתֶיהָ (יח) שֶׁהֵן גּוֹף הַנְּפֹסָא,
וְכֵלֵן נִקְרָאוֹת לִילוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(תהלים טו) אֵף לִילוֹת יִסְרוּנֵי כְלִיוֹתֵי.
מְרַכְבָּה עֲלִיוֹנָה נִקְרָאת יָמִים, יוֹם
לְיוֹם. מְרַכְבָּה תַּחְתּוֹנָה נִקְרָאת
לִילוֹת, לִילָה לְלִילָה.

שְׁבִילֵין קְדִישִׁין. כִּיּוֹן דְּכֻלָּא אֶתְחַבֵּר בֵּיהּ,
אֶתְעַבֵּיד בֵּיהּ אֲרַחָא לְאַשְׁקָאָה וּלְבָרְכָא לְתַתָּא.
יוֹם לְיוֹם: יוֹמָא לְיוֹמָא, וְעִזְקָא לְעִזְקָא. הַשְׁמָא
מִשְׁתַּעֵי קָרָא בְּאַרְחַ פְּרֻט, הֵיךְ שְׁמַיִם
מְסַפְרִים וּמִתְקַנֵּין בְּסִפִּירוֹ וּבְנִצְעֵיו עֲלָאָה
לְהַאי כְבוֹד, וְהֵיךְ נְגִיד וּמְשִׁיף הֵהוּא רְקִיעָא,
נְגִידוֹ דְטֻלָּא עֲלָאָה. וְאָמַר, יוֹם לְיוֹם יְבִיעַ
אָמַר. יוֹמָא לְיוֹמָא, וְדִרְגָּא לְדִרְגָּא, יְחִוּה (כ"א
אוחו) לְאַתְפֻּלְלָא דָּא בְּדָא, וּלְאַתְנַהֲרָא דָּא מִן
דָּא, מֵהֵהוּא סִפִּירוֹ דְּמִנְצָצֵי וּמְנַהֲרֵי שְׁמַיִם,
לְהַאי כְבוֹד. יְבִיעַ: כְּמָה דָּאֵת אָמַר מִבַּע
אֶתְעַבֵּיד וְגו'. אוֹחוֹ לְאַנְהֲרָא דָּא מִן דָּא,
וּלְאַתְנַצְצָא דָּא מִן דָּא, מֵהֵהוּא סִפִּירוֹ וּנְצִיעֵיו.
אמר: כֻּלָּא דְאַתְנוּן וּשְׁבִילֵין דְּנִפְקִין מֵאַבָּא
וְאִימָא, וְהֵהוּא רִישָׁא דְנִפְיק מְנִיְהוּ,
דְּאִיהוּ בְּרָא בּוּכְרָא, אֶלְף: אַבָּא. וְכַד אִיהוּ
סְלִיק וְנַחֲתִית, אֶתְחַבֵּרַת מ' בְּהֵדִי א', וְאִיהוּ אִם.
ר': רִישָׁא בּוּכְרָא. כַּד מִתְחַבְּרֵן אֶתְנוּן כְּלָהוּ,
אָמַר. דָּא נְהִירוֹ דְאַבָּא וְאִימָא וּבְרָא בּוּכְרָא,
וְנַהֲרִין דָּא בְּדָא כְּחַבְּוֹרָא חֲדָא. שְׁלֻטָּא בְּיוֹמָא
דְשַׁבְּתָא. וְעַל דָּא כֻּלָּא אֶתְפֻּלְלִיל דָּא בְּדָא, בְּגִין
לְמַהוּי חַד. וּבְגִין כְּף אוֹחוֹ דָּא בְּדָא, הֵהוּא
אָמַר שְׁלִיטוֹ עֲלָאָה, לְמַהוּי כֻּלָּא חַד.

וְכַד פֵּל הַאי אֶתְנַגִּיד וְאַתְמַשֵּׁף לְהַאי רְקִיעַ,
כְּדִין אִיהוּ אֲשָׁקִי וְאַנְהִיר לְתַתָּא, לְהַאי

כְבוֹד אֵל, לְמַעַבַּד תּוֹלְדִין בְּדִיוקְנָא דְאַיְנוֹן (ד'
קל"ז ע"ב) שְׁמַיִם, דְּנַהֲרִין לְהֵהוּא כְבוֹד אֵל. (וְדָא

הוא דכתיב).

וְיִרְיָה לְלִילָה יְחִוּה דַעַת, רְתִיכִין דִּילָה (דָּא לָדָא)
דְּאַיְנוֹן גּוֹפָא דְכְרִסְיָא, וְכֻלָּהוּ אֶקְרוּן
לִילוֹת, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (תהלים טו) אֵף לִילוֹת יִסְרוּנֵי
כְלִיוֹתֵי. רְתִיכָא עֲלָאָה, אֶתְקַרֵי יָמִים, יוֹם לְיוֹם.
רְתִיכָא תַתָּאָה, אֶקְרִי לִילוֹת, לִילָה לְלִילָה.

יְחֹוהּ. דַּעַת, יְחֹוהּ: יְחִיָּה. יְחִיָּה תוֹלְדִין, דְּאִינוּן
 (ב"א באינון) שְׁמַיִם. וְאִי תִימָא, יְחֹוהּ לָאו
 יְחִיָּה. תָּא חֲזִי, כְּתִיב (בראשית ג) וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם
 אֲשֶׁתוֹ חַוָּה, כִּי הִיא הִיְתָה אִם כָּל חַי. חַוָּה
 וְחִיָּה בְּמִלָּה חֲדָא סְלִיקִין. וְעַל דְּאִסְתַּלַּק (ב"א דא
 אסתלק) י', וְעֵייל ו', דְּאִיהוּ כְּדָקָא יְאוּת, דְּהָא ו'
 אִיהוּ חֵיין וְדָאי, וְעַל דָּא חַוָּה וְחִיָּה, י' (כ"א ועירא
 גבלא) נְטַלָּא חֵיין מִן ו'. אוּף הֶכָּא, יְחֹוהּ, יְחִיָּה.
 דַּעַת: דָּא אִיהוּ רְזָא דְשְׁמַיִם. מַה שְׁמַיִם שִׁית
 סְטָרִין, אוּף הֶכָּא שִׁית סְטָרִין, בְּאִינוּן
 תוֹלְדִין דְּקָא יְחִיָּה פְּגוּנָא דִילִיָּה, וְעַל דָּא יוֹם
 לְיוֹם אֲתַפְלִיל בְּדַרְגָּא עֲלָאָה אַמְ"ר. וְלִילָה
 לְלִילָה בְּרְזָא דְדְכוּרָא, דְּקָא נְהִיר לָהּ דְּאִיהוּ
 שְׁמִיָּה (ב"א שְׁמַיִם) דַּעַת.

יְחֹוהּ דַּעַת. יְחֹוהּ - יְחִיָּה. יְחִיָּה
 תוֹלְדוֹת, שְׁמַיִם (בְּהָם) שְׁמַיִם. וְאִם
 תֹּאמַר, יְחֹוהּ לָא יְחִיָּה - בָּא וְרָאָה,
 כְּתוּב (בראשית ג) וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם
 אֲשֶׁתוֹ חַוָּה, כִּי הִיא הִיְתָה אִם כָּל
 חַי. חַוָּה וְחִיָּה בְּמִלָּה אַחַת עוֹלָמִים.
 וְעַל שְׁהִסְתַּלַּקָּה (זה הסתלקות) י'
 וְנִכְנְסָה ו', שְׁהוּא כְּרָאוּי, שְׁהָרִי ו'
 הוּא חֵיִים וְדָאי, וְעַל זֶה חַוָּה
 וְחִיָּה, י' (קטנה נוטלת) נוטלת חֵיִים
 מו'. אַף פְּאֵן יְחֹוהּ - יְחִיָּה.
 דַּעַת - זְהוּ סוּד הַשְּׁמַיִם. מַה
 שְׁמַיִם שְׁשָׂה צְדָדִים, אַף פְּאֵן
 שְׁשָׂה צְדָדִים בְּאוּתָן תוֹלְדוֹת
 שְׁיַחֲיָה כְּמוֹ שְׁלוֹ. וְלִכְּן יוֹם לְיוֹם
 נִכְלַל בְּדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה - אַמְ"ר.
 וְלִילָה לְלִילָה - בְּסוּד שֶׁל הַזְּכָר
 שְׁמָאִיר לָהּ, שְׁהוּא שְׁמוֹ (שְׁמַיִם),
 דַּעַת.

וּבְגִין דְּהָאִי אַמְר רְזָא עֲלָאָה אִיהוּ, וְלָא כְּשָׂאָר
 אַמְרִין, אַהֲדָר קָרָא עֲלִיהּ וְאָמַר, אִין
 אַמְר וְאִין דְּבָרִים, כְּשָׂאָר אַמְרִין דְּעֲלָמָא. אֲלָא
 הָאִי אַמְר, רְזָא עֲלָאָה אִיהוּ, בְּדַרְגִּין עֲלָאִין,
 דְּלִית תַּמָּן אַמְרִין וּדְבָרִים, וְלָא אֲשַׁתְּמַעוּ,
 כְּשָׂאָר דְּרִגִין דְּאִינוּן רְזָא דְּמַהִימְנוּתָא, דְּאִינוּן
 קָלָא דְּמִשְׁתַּמְעָה, אֲבָל הִגִּי לָא (בראשית ג) אֲשַׁתְּמַעוּ
 לְעֲלָמִין, וְהִיִּינוּ דְּכְתִיב בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם.
 אַבְרָ בְּכָל הָאָרְץ יִצְא קוּם, אַף עַל גַּב דְּאִינוּן
 טְמִירִין עֲלָאִין, דְּלָא אֲתִיִּדְעוּ לְעֲלָמִין,
 נְגִידוּ וּמְשִׁיכוּ דְּלֵהוּן, אֲתַמְשֻׁף וְאֲתַנְגִּיד
 לְתַתָּא. וּבְגִין הֵהוּא מְשִׁיכוּ, אִית לָן מַהִימְנוּתָא
 שְׁלִימְתָא, בְּהָאִי עֲלָמָא, וְכָל בְּנֵי עֲלָמָא
 מִשְׁתַּעוּ רְזָא דְּמַהִימְנוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא,
 בְּאִינוּן דְּרִגִין, כְּאִילוּ אֲתַגְּלִיין, וְלָא הוּוּ
 טְמִירִין וּגְגִיזִין, וְהִיִּינוּ וּבִקְצָה תִּבְל מְלִיָּהִם,
 מְרִישָׁא דְּעֲלָמָא, עַד סִיפֵי עֲלָמָא מִשְׁתַּעֲזָן
 אִינוּן חֲפִימֵי לְבָא, בְּאִינוּן דְּרִגִין גְּנִיזִין, אַף עַל
 גַּב דְּלָא אֲתִיִּדְעוּ.

וּמְשׁוּם שְׁאֲמַר הִזָּה הוּא סוּד
 עֲלִיּוֹן, וְלָא כְּשָׂאָר הָאֲמִירוֹת, חֲזוּר
 עֲלִיּוֹן פְּסוּק וְאָמַר, אִין אַמְר וְאִין
 דְּבָרִים, כְּשָׂאָר אַמְרִיֹת הַעוֹלָם.
 אֲלָא הָאֲמַר הִזָּה הוּא סוּד עֲלִיּוֹן
 בְּדַרְגוֹת עֲלִיוֹנוֹת, שְׁאִין שְׁם
 אַמְרִיֹת וּדְבָרִים, וְלָא נִשְׁמַעוּ
 כְּשָׂאָר הַדְּרָגוֹת שְׁהֵן סוּד הָאֲמוּנָה,
 שְׁהֵן קוֹל שְׁנִשְׁמַע. אֲבָל אֲלָה לָא
 נִשְׁמַעוּ לְעוֹלָמִים, וְזֵהוּ שְׁכַתּוּב
 בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם.
 אַבְרָ בְּכָל הָאָרְץ יִצְא קוּם, אַף עַל
 גַּב שְׁהֵם נִסְתָּרִים עֲלִיוֹנִים שְׁלָא
 נוֹדְעוּ לְעוֹלָמִים, הַשְּׁפַע
 וְהַמְשִׁיכָה שְׁלָהֶם נִמְשָׁף וְשׁוֹפַע
 לְמַטָּה. וּמְשׁוּם אוֹתָהּ מְשִׁיכָה יֵשׁ
 לָנוּ אַמּוּנָה שְׁלָמָה בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 וְכָל בְּנֵי הַעוֹלָם מְדַבְּרִים סוּד
 אַמּוּנוֹת הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא בְּאוּתָן
 דְּרָגוֹת כְּאִילוּ נִתְגַּלוּ וְלָא הִיוּ
 נִסְתָּרִים וּגְגִיזִים. וְזֵהוּ בִּקְצָה תִּבְל
 מְלִיָּהִם - מְרִאשׁ הַעוֹלָם עַד סוּף
 הַעוֹלָם מְדַבְּרִים אוֹתָם חֲכָמֵי הַלֵּב
 בְּאוּתָן דְּרָגוֹת גְּנוּזוֹת, אַף עַל גַּב
 שְׁלָא נוֹדְעוּ.

אָבֵר בְּמָה אֶשְׁתַּמּוּדְעוּן, בְּגִין דְּלִשְׁמַשׁ שָׁם
אֶהֱל בְּהֵם, בְּגִין שְׁמַשָּׁא קְדִישָׁא, דְּאִיהוּ
מִשְׁכְּנָא מְאִינוּן דְּרִגִין עֲלָאִין קְדִישִׁין, וְאִיהוּ
נְהוּרָא, דְּנָטִיל כָּל נְהוּרִין גְּנִיזִין, וְהָהוּא
מְשִׁיכוּ דְלֵהוּן, וּבְגִינְיָה אֲתַחְזִי מְהִימְנוּתָא בְּכָל
עֲלָמָא.

מֵאן דְּנָטִיל לִשְׁמַשָּׁא, כְּמֵאן דְּנָטִיל לְכֻלְהוּ
דְּרִגִין. בְּגִין דְּשְׁמַשָּׁא אִיהוּ אֶהֱל
דְּאֲתַכְּלִיל בְּהוּן, וְנָטִיל כְּלָא, וְאִיהוּ נְהִיר לְכָל
אִינוּן גְּוֹנֵי נְהוּרִין לְתַתָּא. וְעַל דָּא וְהוּא כְּתָתָן
יּוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ, בְּנְהִירוֹ וּנְצִיעוֹ דְּכָל נְהוּרִין
גְּנִיזִין, דְּכֻלְהוּ בְּתִיאּוּבְתָא בְּרַעוּתָא שְׁלִים,
יְהִי לֵיהּ רַעוּתִיּהוּ וּנְהִירוֹ דְּלֵהוּן, כְּמָה
דְּלַחְתָּן אִית רַעוּ וְתִיאּוּבְתָא דְּכֻלְהוּ (נ"א דְּכֻלְהוּ)
לְמִיּהֵב לֵהּ נְבֻזְבֻזָן וּמִתְנָן. וְעַל דָּא וְהוּא כְּתָתָן
יּוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ.

מֵאן דְּנָטִיל לִשְׁמַשָּׁא, כְּמֵאן דְּנָטִיל לְכֻלְהוּ
דְּרִגִין. בְּגִין דְּשְׁמַשָּׁא אִיהוּ אֶהֱל
דְּאֲתַכְּלִיל בְּהוּן, וְנָטִיל כְּלָא, וְאִיהוּ נְהִיר לְכָל
אִינוּן גְּוֹנֵי נְהוּרִין לְתַתָּא. וְעַל דָּא וְהוּא כְּתָתָן
יּוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ, בְּנְהִירוֹ וּנְצִיעוֹ דְּכָל נְהוּרִין
גְּנִיזִין, דְּכֻלְהוּ בְּתִיאּוּבְתָא בְּרַעוּתָא שְׁלִים,
יְהִי לֵיהּ רַעוּתִיּהוּ וּנְהִירוֹ דְּלֵהוּן, כְּמָה
דְּלַחְתָּן אִית רַעוּ וְתִיאּוּבְתָא דְּכֻלְהוּ (נ"א דְּכֻלְהוּ)
לְמִיּהֵב לֵהּ נְבֻזְבֻזָן וּמִתְנָן. וְעַל דָּא וְהוּא כְּתָתָן
יּוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ.

מֵאן חֻפְתּוֹ. דָּא עֲדָן. וְרִזָּא דָּא, (בראשית ב) וְנִהַר
יּוֹצֵא מִעֲדָן. עֲדָן, דָּא אִיהוּ חוּפָא דְּחֻפָּא
עַל כְּלָא. יְשִׁישׁ כְּגַבּוּר. יְשִׁישׁ, מִסְטָרָא דְּאוּר
קְדָמָא דְּלֵא אֶשְׁתַּכַּח בֵּיהּ דִּינָא כְּלָל. כְּגַבּוּר,
מִסְטָרָא דְּגַבּוּרָה, וְאַף עַל גַּב דְּגַבּוּרָה אִיהִי
דִּינָא שְׁלִים, כְּגַבּוּר כְּתִיב, וְלֹא גַבּוּר, בְּגִין
דְּאֲמַתִּיק דִּינָא כְּחֻסְדָּא, וְנָטִיל כְּלָא כְּחֻדָּא,
בְּתִיאּוּבְתָא וְרַעוּתָא שְׁלִים. וְכָל דָּא, לְרוּץ
אַרְח. כְּמָה דְּאֲתָא אֲמֹר (ישעיה מג) הַנּוֹתֵן בִּימֵי דְּרִךְ
לְאֶשְׁקָאָה וְלֹא שְׁלָמָא נְהִירוֹ דְּסִיחְרָא בְּכָל
סְטָרִין, וְלִמְפַתַּח בֵּהּ אַרְח לְאַנְהָרָא לְתַתָּא.

מֵאן חֻפְתּוֹ. דָּא עֲדָן. וְרִזָּא דָּא, (בראשית ב) וְנִהַר
יּוֹצֵא מִעֲדָן. עֲדָן, דָּא אִיהוּ חוּפָא דְּחֻפָּא
עַל כְּלָא. יְשִׁישׁ כְּגַבּוּר. יְשִׁישׁ, מִסְטָרָא דְּאוּר
קְדָמָא דְּלֵא אֶשְׁתַּכַּח בֵּיהּ דִּינָא כְּלָל. כְּגַבּוּר,
מִסְטָרָא דְּגַבּוּרָה, וְאַף עַל גַּב דְּגַבּוּרָה אִיהִי
דִּינָא שְׁלִים, כְּגַבּוּר כְּתִיב, וְלֹא גַבּוּר, בְּגִין
דְּאֲמַתִּיק דִּינָא כְּחֻסְדָּא, וְנָטִיל כְּלָא כְּחֻדָּא,
בְּתִיאּוּבְתָא וְרַעוּתָא שְׁלִים. וְכָל דָּא, לְרוּץ
אַרְח. כְּמָה דְּאֲתָא אֲמֹר (ישעיה מג) הַנּוֹתֵן בִּימֵי דְּרִךְ
לְאֶשְׁקָאָה וְלֹא שְׁלָמָא נְהִירוֹ דְּסִיחְרָא בְּכָל
סְטָרִין, וְלִמְפַתַּח בֵּהּ אַרְח לְאַנְהָרָא לְתַתָּא.

מִקְצָה הַשְּׁמַיִם מוֹצְאוֹ, מְסִיפֵי אֲלִין שְׁמַיִם
עֲלָאִין דְּקְאָמְרוּן, אִיהוּ אֲפִיק, בְּגִין
דְּבְסִיּוּמָא דְּגּוּפָא, אִיהוּ אֲפִיק, וּבִהֵהוּא אֲתֵר
אֶשְׁתַּמּוּדְעַע בֵּין דְּכֹר לְנוּקְפָא. וְדָא הוּא דְּכְתִיב,
(דברים ד) וְלִמְקַצֵּה הַשְּׁמַיִם וְעַד קַצֵּה הַשְּׁמַיִם.
קַצֵּה הַשְּׁמַיִם דָּא עֲלָמָא עֲלָאָה. וְלִמְקַצֵּה

מִקְצָה הַשְּׁמַיִם מוֹצְאוֹ - מְסוּפָה
אֲלוֹ הַשְּׁמַיִם הַעֲלִיּוֹנִים שְׁאֲמַרְנוּ
הוּא מוֹצֵיא, מְשׁוּם שְׁבִסְיֵים הַגּוּפָה
הוּא מוֹצֵיא, וּבְאוּתוֹ מְקוּם נְכַר
בֵּין הַזְּכָר לְנִקְבָה. וְזֵהוּ שְׁכֻתוֹ
(דברים ד) וְלִמְקַצֵּה הַשְּׁמַיִם וְעַד קַצֵּה
הַשְּׁמַיִם. קַצֵּה הַשְּׁמַיִם - זֵה
הַעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן. וְלִמְקַצֵּה הַשְּׁמַיִם

מִקְצָה הַשְּׁמַיִם מוֹצְאוֹ, מְסִיפֵי אֲלִין שְׁמַיִם
עֲלָאִין דְּקְאָמְרוּן, אִיהוּ אֲפִיק, בְּגִין
דְּבְסִיּוּמָא דְּגּוּפָא, אִיהוּ אֲפִיק, וּבִהֵהוּא אֲתֵר
אֶשְׁתַּמּוּדְעַע בֵּין דְּכֹר לְנוּקְפָא. וְדָא הוּא דְּכְתִיב,
(דברים ד) וְלִמְקַצֵּה הַשְּׁמַיִם וְעַד קַצֵּה הַשְּׁמַיִם.
קַצֵּה הַשְּׁמַיִם דָּא עֲלָמָא עֲלָאָה. וְלִמְקַצֵּה

- זה (המלך ש) השלום שלו. כמו שזה נוטל את כל האורות וכלם בו, אף זה כך, נוטל כל האורות והוא יוצא מקצה השמים.

והקופתו - שסוכב (שהלכה) בכל אותם הצדדים (הספירות) הקדושים שראויים להאיר ולהיות משקים ולהתנוצץ ממנו. ואין נסתר - אין מי שמכסה מאותו האור, שהרי לכלם הוא מאיר בכלל אחד, לכל אחד ואחד פראוי לו.

ובשבתם נשלמים ומאירים מתוך השמש, אז הלבנה מתעטרת כמו האם העליונה, שלמה בחמשים שערים, וזהו שכתוב תורת ה' תמימה, שהרי אז היא (שלמה) תמימה מכל הצדדים, בסוד של חמש דרגות, כמו האם העליונה, שהם חמש, סוד של חמשים.

ורבן היא באה בחמש חמש תבות, כדי להשלים לסוד של חמשים. תורת ה' תמימה משיבת נפש - הרי חמש. עדות ה' נאמנה מחכימת פתי - הרי חמש. פקודי ה' ישרים משמחי לב - הרי חמש. מצות ה' ברה מאירת עינים - הרי חמש. יראת ה' טהורה עומדת לעד - הרי חמש. משפטי ה' אמת צדקו יחדו - הרי חמש. וכלם באים בחמש חמש, להכלל כמו האם העליונה.

ורבן, יהו"ה יהו"ה שש פעמים, כנגד ששת הצדדים העליונים שהם סוד השם העליון (השמים העליונים), ועל זה הלבנה מתמלאת ונשלמת בסודו עליון פראוי, וזהו ביום השבת, שהכל נשלם פראוי בסוד השבת מעלה ומטה. ולכן ביום הזה נוסף אור בכל, כמו שאמרנו. השמים נוטלים ממקור החיים בראשונה, והם מאירים ומתקנים את הכבוד

השמים, דא (מלכא ד) שלמא דיליה. כמה דהאי נטיל כל נהורין, וכלהו ביה, אוף הכי האי, נטיל כל נהורין, וכלהו ביה, ואיהו נפיק מקצה השמים.

והתקופתו: דסתרא (ס"א דסירא) בכל אינון סטרין (ג"א ספירו) קדישין, דאתחזון (דף קל"ז ע"ב)

לאתנהרא ולא תשקא וּלנצאצא מניה. ואין נסתר, לית מאן דאתחפא מההוא נהירו, דהא לכלהו אנהיר בכללא חדא, לכל חד וחד כמה דאתחזי ליה.

וכד פלהו אשתלימו ואתנהירו מגו שמשא, פדין סיהרא מתעטרא בגוונא דאימא עלאה, שלימא בחמשין תרעין, ודא איהו דכתיב תורת יי' תמימה, דהא כדין איהי (שלימא) תמימה, מכל סטרין, ברזא דחמש דרגין, כגוונא דאימא עלאה, דאינון חמש רזא דחמשין.

ובגניי פך, איהי אתיא בחמש חמש תיבין, בגין לאשלמא לרזא דחמשין. תורת יי' תמימה משיבת נפש, הא חמש. עדות יי' נאמנה מחכימת פתי, הא חמש. פקודי יי' ישרים משמחי לב, הא חמש. מצות יי' ברה מאירת עינים, הא חמש. יראת יי' טהורה עומדת לעד, הא חמש. משפטי יי' אמת צדקו יחדיו, הא חמש. וכלהו אתיין בחמש חמש, לאתפללא כגוונא דאימא עלאה.

ועל דא, יהו"ה יהו"ה שית זמנין, לקבל שית סטרין עלאין, דאינון רזא דשמא עלאה, (ג"א דשמא עלאין) ועל דא, סיהרא אתמלא ואשתלים בסודרא עלאה פדקא גאות, ודא איהו ביומא דשבתא, דכלא אשתלים פדקא גאות, ברזא דשבתא עילא ותתא. ועל דא ביומא דא, אתוסף נהירו בכלא, פדקאמרן. שמים נטלי ממקורא דחיי

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵיהָ. וַיִּלְוֵה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בשורה משמחת ביותר
לעם ישראל

ערוץ
הזוהר
העולמי

קול הזוהר
0722-990044

"תיבת נח" של הרשב"י

לראשונה בהסטוריה היהודית!
יאכטה בלב ים

המשדרת ערוץ חדש "קול הרשב"י ו-"קול הזוהר"
24 שעות ביממה לכל העולם כולו!

עם ישראל מודה לתורם האוניה
ניתנה להצלחה מרובה ולביטול גזירות רעות מעם ישראל,
ולביאת המשיח בחדס וברחמים.

את קול הזוהר תלמדו, ואת שופרו של משיח תשמעו.

להפעלת הערוץ דרוש לנו משדר רב עוצמה
שעלותו כ-150,000 ₪!

זכה גם אתה להיות שותף בזכות העצומה

חייג עכשיו ותזכה לעולם הבא: 054-4577956 / 0548-436784

ניתן להקדיש לעילוי נשמת, לזיווג הגון, לרפו"ש, לאריכות ימים,
לפרנסה טובה, נחת מהילדים, ולכל הישועות.
אפשרות לפריסת תשלומים.